

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKA RADA DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

ZALECENIE EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO

z dnia 11 grudnia 2015 r.

w sprawie uznawania i ustalania wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich

(ERRS/2015/1)

(2016/C 97/01)

RADA GENERALNA EUROPEJSKIEJ RADY DS. RYZYKA SYSTEMOWEGO,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2 lit. b), d) i f) oraz art. 16–18,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE ⁽²⁾, w szczególności jej art. 138 i art. 139,

uwzględniając decyzję Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2011/1 z dnia 20 stycznia 2011 r. ustanawiającą regulamin Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ⁽³⁾, w szczególności art. 15 ust. 3 lit. e) oraz art. 18–20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Procykliczne spotęgowanie wstrząsów finansowych dla gospodarki realnej poprzez system bankowy i rynki finansowe było jednym z najbardziej destabilizujących elementów globalnego kryzysu finansowego. Pogorszenie koniunktury gospodarczej następujące po okresie nadmiernego wzrostu akcji kredytowej może prowadzić do znacznych strat w sektorze bankowym i spowodować efekt błędnego koła. W takiej sytuacji środki stosowane przez instytucje kredytowe w celu wzmocnienia ich bilansów mogą prowadzić do ograniczenia podaży kredytów do gospodarki realnej, potęgując pogorszenie koniunktury gospodarczej i jeszcze bardziej osłabiając bilanse instytucji kredytowych.
- (2) Bufor antycykliczny ma za zadanie przeciwdziałanie tej procyklicznej dynamice poprzez zwiększanie odporności sektora bankowego. Zasady nakładające obowiązek utrzymywania buforów antycyklicznych tworzą część nowych globalnych norm regulacyjnych dotyczących adekwatności kapitału bankowego (pakiet Bazylea III) stworzonych przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w grudniu 2010 r. i wdrożonych przez Unię na mocy dyrektywy 2013/36/UE. Podwyższając wskaźnik bufora antycyklicznego, wyznaczone organy lub podmioty publiczne mogą nałożyć na sektor bankowy obowiązek gromadzenia dodatkowego kapitału w okresach zwiększającego się ryzyka ogólnosystemowego wynikającego z nadmiernego wzrostu akcji kredytowej. W przypadku zmaterializowania się takiego ryzyka organy mogą ustalić wskaźnik bufora antycyklicznego na niższym poziomie i pozwolić, by ten bufor dodatkowego kapitału posłużył do zabsorbowania nieoczekiwanych strat. Pozwala to sektorowi bankowemu na dalsze oferowanie kredytów gospodarce realnej oraz na pozostawanie w zgodności z wymogami dotyczącymi kapitału regulacyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

⁽³⁾ Dz.U. C 58 z 24.2.2011, s. 4.

- (3) Transgraniczne udzielanie kredytów nadaje buforowi antycyklicznemu wymiar międzynarodowy. Straty mogą wynikać z ekspozycji krajowych sektorów bankowych państw członkowskich wobec państw trzecich. Straty takie mogłyby być znaczne, gdyby państwo trzecie, wobec którego krajowy sektor bankowy państwa członkowskiego ma istotne ekspozycje, weszło w okres pogorszenia koniunktury gospodarczej następujący po okresie nadmiernego wzrostu akcji kredytowej.
- (4) Pakiet Bazylea III dotyczący bufora antycyklicznego został zaprojektowany tak, aby uwzględnić ten wymiar międzynarodowy. W szczególności, zgodnie z pakietem, poszczególne jurysdykcje powinny wzajemnie uznawać swoje wskaźniki bufora antycyklicznego. W przypadku podniesienia wskaźnika bufora antycyklicznego przez jedną jurysdykcję w celu ochrony jej krajowego sektora bankowego przed nadmiernym wzrostem akcji kredytowej organy w pozostałych jurysdykcjach powinny zastosować taki sam wskaźnik bufora antycyklicznego w stosunku do ekspozycji ich banków krajowych wobec takiego państwa. Zgodnie z pakietem banki obliczają swoje wymogi dotyczące bufora na podstawie lokalizacji geograficznej swoich ekspozycji. W pakiecie Bazylea III przewidziano obowiązkową wzajemność pomiędzy jurysdykcjami w zakresie wskaźników bufora antycyklicznego nieprzekraczających 2,5 %, przy uwzględnieniu przepisów przejściowych. Taka wzajemność pomiędzy jurysdykcjami, jeśli byłaby stosowana w sposób jednolity, pomogłaby ochronić sektor bankowy w jednej jurysdykcji przed ryzykiem związanym z nadmiernym wzrostem akcji kredytowej w innych jurysdykcjach.
- (5) Jako że normy Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego nie są prawnie wiążące, bufor antycykliczny może nie być wdrożony w ten sam sposób przez różne jurysdykcje na świecie. Mogą one opóźnić jego wdrożenie lub nie wdrożyć go wcale. W Unii sposób, w jaki wyznaczone organy zobowiązane są ustalać wskaźniki bufora antycyklicznego dla ekspozycji krajowych regulowany jest przez art. 136 dyrektywy 2013/36/UE. Dalsze wytyczne dotyczące ustalania wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji krajowych, zgodnie z wymogiem art. 135 dyrektywy 2013/36/UE, są zawarte z zaleceniu Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2014/1⁽¹⁾. W Unii funkcjonują zatem wspólne ramy prawne mające na celu przeciwdziałanie tendencji do niepodejmowania działań, a od 2016 r. ustalanie wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji krajowych z częstotliwością kwartalną będzie obowiązkowe. Istnieje jednak niepewność co do tego, czy, oraz w jakim zakresie, państwa trzecie niebędące członkami Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego będą wdrażać bufor antycykliczny.
- (6) Wyznaczone organy są prawnie umocowane do ochrony krajowych sektorów bankowych przed ryzykiem wynikającym z nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w państwach trzecich. W szczególności, zgodnie z art. 139 dyrektywy 2013/36/UE, w określonych okolicznościach wyznaczone organy mogą ustalić wskaźnik bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państwa trzeciego, który musi być stosowany przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie w celu obliczania bufora antycyklicznego specyficznego dla tych instytucji. Wyznaczony organ może podejmować działania w sytuacjach, w których wskaźnik bufora antycyklicznego nie został ustalony i opublikowany przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla tego państwa trzeciego, lub gdy uważa, że wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla tego państwa trzeciego nie jest wystarczający dla ochrony krajowych sektorów bankowych państw członkowskich przed potencjalnymi stratami związanymi z nadmiernym wzrostem akcji kredytowej w danym państwie trzecim.
- (7) Ustalanie wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich może, jeżeli jest dokonywane w sposób nieskoordynowany, skutkować różnymi wymogami kapitałowymi wewnątrz Unii dla ekspozycji wobec tego samego państwa trzeciego oraz tych samych ryzyk. Analizując zmiany zachodzące w państwie trzecim, wyznaczone organy mogą dojść do różnych wniosków w zakresie tego, czy wzrost akcji kredytowej w tym państwie jest nadmierny i czy jest on źródłem ryzyka dla ich krajowych systemów bankowych, któremu należy przeciwdziałać. Nawet jeśli wynik oceny ryzyka dokonanej przez wyznaczone organy będzie taki sam, mogą one dojść do różnych wniosków dotyczących odpowiedniego poziomu wskaźnika bufora antycyklicznego, jaki jest konieczny do przeciwdziałania temu ryzyku.
- (8) Uznawanie wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich może, jeżeli ma charakter nieskoordynowany, skutkować także różnymi wymogami kapitałowymi w ramach Unii. Uznawanie wskaźników bufora antycyklicznego ustalonych przez inne wyznaczone organy lub przez odpowiednie organy państwa trzeciego jest wymagane przez prawo Unii dla wskaźników na poziomie nieprzekraczającym 2,5 %, przy uwzględnieniu przepisów przejściowych w latach 2016–2019, zgodnie z art. 160 dyrektywy 2013/36/UE. Chociaż, zgodnie z zaleceniem ERRS/2014/1, wyznaczone organy powinny co do zasady uznawać wskaźniki bufora antycyklicznego przekraczające obowiązkowy poziom, ma to zastosowanie jedynie do wskaźników bufora antycyklicznego ustalonych przez wyznaczone organy w innych jurysdykcjach w Unii, a nie do tych ustalonych przez odpowiednie organy państw trzecich dla państw trzecich. Oznacza to, że uznawanie w Unii wskaźników bufora antycyklicznego ustalonych przez odpowiednie organy państw trzecich może się różnić w zależności od jurysdykcji. W szczególności przed 2019 r. niektóre wyznaczone organy mogą podjąć decyzję o zastosowaniu przepisów przejściowych, podczas gdy inne wyznaczone organy mogą odstąpić od ich stosowania. Ponadto począwszy od 2019 r. niektóre wyznaczone organy mogą podjąć decyzję o dobrowolnym uznawaniu wskaźników bufora antycyklicznego przekraczających 2,5 %, podczas gdy inne mogą się na to nie zdecydować.

⁽¹⁾ Zalecenie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ERRS/2014/1 z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących ustalania wskaźników bufora antycyklicznego (Dz.U. C 293 z 2.9.2014, s. 1).

- (9) Różne wymogi kapitałowe w Unii w odniesieniu do ekspozycji wobec tego samego państwa trzeciego oraz tych samych ryzyk byłyby w typowej sytuacji niepożądane, jako że podważałyby równe warunki działania w Unii oraz umożliwiały arbitraż regulacyjny. Instytucje kredytowe w jurysdykcjach Unii, w których poziom wskaźnika bufora antycyklicznego mający zastosowanie do danego państwa trzeciego jest niższy, niż ten mający zastosowanie w pozostałych jurysdykcjach Unii, miałyby motywację do zdobycia udziału w rynku poprzez zwiększenie liczby udzielanych kredytów na rzecz tego państwa trzeciego. Takie zwiększenie aktywności kredytowej mogłoby doprowadzić do znacznych, skoncentrowanych ekspozycji instytucji kredytowych w danej jurysdykcji wobec danego państwa trzeciego. Ostatecznie takie nierówne warunki działania oraz wynikająca z nich zachęta do arbitrażu regulacyjnego mogłyby zagrozić stabilności finansowej w Unii.
- (10) Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) ma do odegrania rolę w zapewnianiu, aby w typowej sytuacji w odniesieniu do danego państwa trzeciego w całej Unii obowiązywały te same wskaźniki bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich. ERRS ma wyraźne uprawnienie do zapewniania spójności w tym zakresie wynikające z art. 139 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE. ERRS uważa, że najlepszym sposobem na wykonywanie tego uprawnienia jest promowanie spójnego podejścia w całej Unii do uznawania i ustalania wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich.
- (11) Niniejsze zalecenie ma na celu zapewnienie, aby w typowej sytuacji wobec danego państwa trzeciego w całej Unii miał zastosowanie ten sam wskaźnik bufora antycyklicznego. Dotyczy ono: a) uznawania przez wyznaczone organy wskaźnika bufora antycyklicznego ustalonego przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla tego państwa trzeciego; b) ustalania przez wyznaczone organy wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państwa trzeciego; c) ustalania przez wyznaczone organy wskaźnika bufora antycyklicznego na niższym poziomie, w przypadku gdy ryzyka w danym państwie trzecim ulegną zmniejszeniu lub zmaterializowaniu; oraz d) informowania przez wyznaczone organy o wskaźniku bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państwa trzeciego.
- (12) Zalecenie A ma na celu zapewnienie uznawania w typowej sytuacji przez wyznaczone organy tego samego wskaźnika bufora antycyklicznego wyznaczonego przez dany organ państwa trzeciego dla tego państwa trzeciego. Aby to osiągnąć, zalecenie to opiera się na określonym w prawie Unii wymogu pełnego uznawania wskaźników bufora antycyklicznego na poziomie nieprzekraczającym 2,5 %, przy uwzględnieniu ustaleń przejściowych. Zaleca się, aby wyznaczone organy koordynowały za pośrednictwem ERRS uznawanie przez siebie wskaźników bufora antycyklicznego ustalonych na poziomie przekraczającym 2,5 %. W takim przypadku ERRS wyda zalecenie w celu udzielenia wyznaczonym organom wytycznych dotyczących tego, czy, oraz w jakim stopniu, wyższy wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez państwo trzecie powinien być uznawany. Podczas gdy ustalanie wskaźników bufora antycyklicznego przez państwa trzecie będące członkami Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego będzie monitorowane przez Sekretariat ERRS, wyznaczone organy powinny informować ERRS, w przypadku gdy państwo trzecie niebędące członkiem Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego ustali wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie przekraczającym 2,5 %. Ponadto zaleca się, aby wyznaczone organy powiadamiały ERRS, gdy nie są pewne, czy dany środek przyjęty przez państwo trzecie powinien być uznawany zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE jako bufor antycykliczny. W takich przypadkach ERRS wyda zalecenie w celu zapewnienia wytycznych.
- (13) Zalecenie B ma na celu zapewnienie, aby wyznaczone organy, wykonując uprawnienia do ustalania wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec danego państwa trzeciego, ustalały ten wskaźnik na tym samym poziomie. Zachęca się wyznaczone organy do wykonywania przysługujących im uprawnień wynikających z art. 139 dyrektywy 2013/36/UE. W szczególności wyznaczone organy powinny ustalić, wobec których państw trzecich ich system bankowy ma istotne ekspozycje. Ponadto powinny one monitorować zmiany zachodzące w tych państwach trzecich pod kątem oznak nadmiernego wzrostu akcji kredytowej. W przypadku zauważenia przez wyznaczone organy takich oznak w jednym z monitorowanych przez nie państw trzecich oraz w przypadku uznania przez nie konieczności ustalenia wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec tego państwa trzeciego powinny one poinformować o tym ERRS. W przypadku uznania przez ERRS, że działania neutralizujące powinny być skoordynowane w całej Unii, wyda ona zalecenie wyznaczonym organom w sprawie ustalenia odpowiedniego wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec danego państwa trzeciego.
- (14) Zalecenie C ma na celu zapewnienie, aby w sytuacjach, gdy ustalenie wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec danego państwa trzeciego na niższym poziomie jest uzasadnione z uwagi na fakt, że ryzyka uległy zmniejszeniu lub zmaterializowaniu, w całej Unii zastosowanie miał ten sam niższy wskaźnik bufora antycyklicznego. W tym celu zaleca się, aby wyznaczone organy, ustalając wskaźnik bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec danego państwa trzeciego na niższym poziomie, podążały tą samą drogą jak wówczas, gdy wskaźnik bufora antycyklicznego był podwyższony. Oznacza to, że jeżeli wyznaczone organy uznały lub ustaliły wskaźnik bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państwa trzeciego zgodnie z zaleceniem ERRS, powinny one współpracować z ERRS w celu ustalenia odpowiedniego poziomu wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec tego państwa trzeciego, gdy ustali ono wskaźnik bufora antycyklicznego na niższym poziomie. W takim przypadku ERRS przyjmie zalecenie w celu zapewnienia wyznaczonym organom wytycznych dotyczących odpowiedniego wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec danego państwa trzeciego.

Podczas gdy ustalanie wskaźników bufora antycyklicznego przez państwa trzecie będące członkami Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego będzie monitorowane przez ERRS, wyznaczone organy powinny informować ERRS, w przypadku gdy państwo trzecie niebędące członkiem Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego ustali wskaźnik bufora antycyklicznego na niższym poziomie. Zaleca się ponadto, aby, w przypadku gdy w następstwie zalecenia ERRS wyznaczone organy uznały lub ustaliły wskaźnik bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państwa trzeciego, powiadały one ERRS w przypadku uznania przez nie, że ryzyka w tym państwie trzecim uległy ograniczeniu lub ulegają materializacji.

- (15) Zalecenie D ma na celu zapewnienie, aby informacje o decyzjach w sprawie wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich były w jasny sposób komunikowane w Unii. Powinno to pomóc sprostać oczekiwaniom społecznym, zapewnić możliwość koordynacji działań pomiędzy wyznaczonymi organami, a także większą wiarygodność, rozliczalność i skuteczność polityki makroostrożnościowej. Aby to osiągnąć, wyznaczone organy powinny stosować w stosunku do procesu uznawania, ustalania i obniżania wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich zasadę określoną w zaleceniu ERRS/2014/1 w odniesieniu do informowania o wskaźnikach bufora antycyklicznego dla ekspozycji krajowych.
- (16) Zgodnie z art. 136 dyrektywy 2013/36/UE każde państwo członkowskie ma obowiązek wyznaczyć organ lub podmiot publiczny odpowiedzialny za ustalanie i uznawanie wskaźników bufora antycyklicznego. Ponadto, na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013⁽¹⁾, szczególne zadania nałożone są na Europejski Bank Centralny (EBC). W szczególności EBC może nakładać wyższe wymogi dotyczące buforów antycyklicznych niż te nałożone przez wyznaczone organy krajowe uczestniczące w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym oraz ma wszelkie uprawnienia oraz obowiązki, jakie na podstawie odpowiednich przepisów unijnych mają wyznaczone organy. Wyłącznie z tego względu EBC uznaje się za wyznaczony organ.
- (17) Zalecenia ERRS są publikowane po poinformowaniu Rady przez Radę Generalną o takim zamiarze i umożliwieniu Radzie zajęcia stanowiska w tym zakresie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

SEKCJA 1

ZALECENIA

Zalecenie A – Uznawanie wskaźników bufora antycyklicznego ustalonych przez organy państw trzecich

1. W przypadku ustalenia przez odpowiedni organ państwa trzeciego wskaźnika bufora antycyklicznego dla tego państwa na poziomie przekraczającym 2,5 % zaleca się, aby wyznaczone organy niezwłocznie informowały o tym fakcie ERRS w celu uzyskania wytycznych dotyczących jednolitego jego uznawania w całej Unii, chyba że wskaźnik ten ma zastosowanie do państwa będącego członkiem Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego lub ERRS została już poinformowana o danym wskaźniku bufora antycyklicznego przez inny wyznaczony organ. Zaleca się, aby w celu przekazania informacji ERRS wyznaczone organy korzystały ze wzoru zamieszczonego w załączniku I do niniejszego zalecenia.
2. W przypadku gdy wyznaczone organy nie są pewne, czy dany środek przyjęty przez organ państwa trzeciego powinien być uznawany zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE jako wskaźnik bufora antycyklicznego, zaleca się, aby niezwłocznie informowały one o tym fakcie ERRS, chyba że ERRS została już o nim poinformowana przez inny wyznaczony organ. Zaleca się, aby w celu przekazania informacji ERRS wyznaczone organy korzystały ze wzoru zamieszczonego w załączniku I do niniejszego zalecenia.

Zalecenie B – Ustalanie wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich

1. Zaleca się, aby wyznaczone organy dokonywały identyfikacji istotnych państw trzecich z częstotliwością roczną. Identyfikacja taka powinna opierać się, niekoniecznie wyłącznie, na informacjach ilościowych dotyczących ekspozycji instytucji działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie wobec państw trzecich. Zaleca się, aby wyznaczone organy przekazywały ERRS listę takich istotnych państw trzecich w drugim kwartale każdego roku przy użyciu wzoru zamieszczonego w załączniku II do niniejszego zalecenia.
2. Zaleca się, aby wyznaczone organy monitorowały ryzyka płynące z nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w istotnych państwach trzecich zidentyfikowanych zgodnie z ust. 1 z częstotliwością przynajmniej roczną, z pominięciem państw, które są już monitorowane przez ERRS zgodnie z decyzją ERRS/2015/3⁽²⁾. Zaleca się, aby wyznaczone organy powiadały ERRS o podjęciu decyzji w sprawie niemonitorowania istotnego państwa trzeciego z uwagi na fakt, że takie państwo jest już monitorowane przez ERRS zgodnie z decyzją ERRS/2015/3. Zaleca się, aby w celu powiadamiania ERRS o takich przypadkach wyznaczone organy korzystały ze wzoru zamieszczonego w załączniku II do niniejszego zalecenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Tekst decyzji w języku angielskim jest dostępny na stronie internetowej ERRS pod adresem www.esrb.europa.eu.

3. Zaleca się, aby wyznaczone organy powiadamiały ERRS o sytuacjach, w których uważają one, że odpowiedni organ państwa trzeciego powinien ustalić i opublikować wskaźnik bufora antycyklicznego dla tego państwa trzeciego lub w których uważają, że poziom wskaźnika bufora antycyklicznego ustalony i opublikowany przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla tego państwa trzeciego nie jest wystarczający do ochrony krajowych instytucji finansowych przed ryzykiem wynikającym z nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w tym państwie trzecim. Zaleca się, aby w celu powiadamiania o tym ERRS wyznaczone organy korzystały ze wzoru zamieszczonego w załączniku I do niniejszego zalecenia.

Zalecenie C – Ustalanie wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich na niższym poziomie

1. W przypadku uznania na podstawie zalecenia ERRS wskaźnika bufora antycyklicznego ustalonego przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla tego państwa trzeciego oraz w przypadku ustalenia przez ten odpowiedni organ państwa trzeciego wskaźnika bufora antycyklicznego na niższym poziomie zaleca się, aby wyznaczone organy niezwłocznie informowały o tym ERRS w celu uzyskania wytycznych w sprawie jednolitego uznawania lub ustalenia nowych, niższych wskaźników bufora antycyklicznego, chyba że przedmiotowy wskaźnik ma zastosowanie do państwa będącego członkiem Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego lub ERRS została już poinformowana o nowym, niższym wskaźniku bufora antycyklicznego przez inny wyznaczony organ. Zaleca się, aby w celu informowania o tym ERRS wyznaczone organy korzystały ze wzoru zamieszczonego w załączniku I do niniejszego zalecenia.
2. W przypadku ustalenia przez odpowiedni organ państwa trzeciego wskaźnika bufora antycyklicznego na niższym poziomie oraz w przypadku, gdy wskaźnik bufora antycyklicznego mający zastosowanie do ekspozycji wobec tego państwa trzeciego został ustalony na podstawie zalecenia ERRS, zaleca się, aby wyznaczone organy niezwłocznie informowały o tym ERRS w celu uzyskania wytycznych w sprawie tego, czy niższy wskaźnik bufora antycyklicznego powinien być stosowany do ekspozycji wobec tego państwa trzeciego, chyba że przedmiotowy wskaźnik ma zastosowanie do państwa będącego członkiem Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego lub ERRS została już poinformowana o nowym, niższym wskaźniku bufora antycyklicznego przez inny wyznaczony organ. Zaleca się, aby w celu informowania o tym ERRS wyznaczone organy korzystały ze wzoru zamieszczonego w załączniku I do niniejszego zalecenia.
3. W przypadku gdy wskaźnik bufora antycyklicznego mający zastosowanie do ekspozycji wobec państwa trzeciego został ustalony na podstawie zalecenia ERRS i jeżeli wyznaczony organ uważa, że ryzyka ulegają zmaterializowaniu lub zmniejszeniu, zaleca się, aby organ ten niezwłocznie powiadomił o tym ERRS w celu uzyskania wytycznych w sprawie tego, czy w stosunku do ekspozycji wobec tego państwa trzeciego powinien zostać zastosowany niższy wskaźnik bufora antycyklicznego, chyba że ERRS została już o tym poinformowana przez inny wyznaczony organ. Zaleca się, aby w celu powiadamiania o tym ERRS wyznaczone organy korzystały ze wzoru zamieszczonego w załączniku I do niniejszego zalecenia.

Zalecenie D – Informowanie o decyzjach dotyczących uznawania i ustalania wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich

Zaleca się, aby wyznaczone organy zmieniły swoje strategie i zasady dotyczące komunikacji opracowane zgodnie z sekcją 1 zalecenia A zasada 5 zalecenia ERRS/2014/1 w celu uwzględnienia decyzji w sprawie uznawania i ustalania wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich.

SEKCJA 2

IMPLEMENTACJA

1. Interpretacja

Użyte w niniejszym zaleceniu wyrażenia oznaczają:

- a) „wskaźnik bufora antycyklicznego” ma znaczenie nadane w art. 128 ust. 7 dyrektywy 2013/36/UE;
- b) „wyznaczony organ” ma znaczenie nadane w rozporządzeniu ERRS/2014/1;
- c) „instytucja działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie” – instytucję, która uzyskała zezwolenie w państwie członkowskim, w którym za wyznaczenie wskaźnika bufora antycyklicznego odpowiedzialny jest konkretny wyznaczony organ;
- d) „istotne ekspozycje” – ekspozycje, które potencjalnie mogłyby skutkować istotnymi stratami dla instytucji działających na podstawie zezwolenia udzielonego w danej jurysdykcji, negatywnie wpływając na stabilność finansową w tej jurysdykcji;
- e) „istotne państwo trzecie” – państwo trzecie, wobec którego instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie mają istotne ekspozycje;
- f) „odpowiedni organ państwa trzeciego” – organ lub podmiot publiczny odpowiedzialny za ustalanie i uznawanie wskaźników bufora antycyklicznego w państwie trzecim;
- g) „państwo trzecie” – każdą jurysdykcję spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

2. Kryteria zgodności

Adresaci powinni przekazywać sprawozdania określające działania podjęte w odpowiedzi na niniejsze zalecenie lub odpowiednio uzasadniające niepodjęcie takich działań. Sprawozdania te powinny zawierać co najmniej:

- a) informacje o rodzaju podjętych działań i ich czasie;
- b) ocenę tego, czy w wyniku podjętych działań osiągnięte zostały cele niniejszego zalecenia;
- c) szczegółowe uzasadnienie niepodjęcia działań lub odstępstw od niniejszego zalecenia, w tym powody opóźnień w przekazaniu sprawozdania.

3. Harmonogram informowania o realizacji zaleceń

1. W terminach określonych poniżej adresaci informują ERRS, Radę i Komisję o działaniach podjętych w odpowiedzi na niniejsze zalecenie lub uzasadniają niepodjęcie takich działań.
2. *Zalecenie A* – Wyznaczone organy dokonują niezwłocznej implementacji zalecenia A(1) i A(2) na wypadek dojścia do sytuacji przewidzianej w odpowiednim zaleceniu oraz do dnia 31 grudnia 2020 r. przekazują ERRS sprawozdanie w sprawie implementacji zalecenia A(1) i A(2).
3. *Zalecenie B* – Wyznaczone organy:
 - a) informują ERRS do dnia 31 grudnia 2016 r. o liście kryteriów przyjętych do oceny istotności odpowiednich państw trzecich w celu implementacji zalecenia B(1);
 - b) dokonują niezwłocznej implementacji zalecenia B(1) na wypadek dojścia do sytuacji przewidzianej w tym zaleceniu i, do dnia 31 grudnia 2020 r., przekazują ERRS sprawozdanie w sprawie implementacji zalecenia B(1);
 - c) informują ERRS do dnia 31 grudnia 2016 r. o sposobie monitorowania przez nie ryzyk wynikających z nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w istotnych państwach trzecich w celu implementacji zalecenia B(2);
 - d) dokonują niezwłocznej implementacji zalecenia B(3) na wypadek dojścia do sytuacji przewidzianej w tym zaleceniu i, do dnia 31 grudnia 2020 r., przekazują ERRS sprawozdanie w sprawie implementacji zalecenia B(3).
4. *Zalecenie C* – Wyznaczone organy dokonują niezwłocznej implementacji zalecenia C(1), C(2) i C(3) na wypadek dojścia do sytuacji przewidzianej w odpowiednim zaleceniu oraz, do dnia 31 grudnia 2020 r., przekazują ERRS sprawozdanie w sprawie implementacji zalecenia C(1), C(2) i C(3).
5. *Zalecenie D* – Do dnia 31 grudnia 2016 r. wyznaczone organy przekazują ERRS sprawozdanie dotyczące implementacji zalecenia D.
6. Rada Generalna zdecyduje o konieczności rewizji lub aktualizacji niniejszego zalecenia w świetle doświadczenia zdobytego przy ustalaniu i uznawaniu wskaźników bufora antycyklicznego dla ekspozycji wobec państw trzecich zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub w świetle zmian w zakresie praktyk uzgodnionych na poziomie międzynarodowym.

4. Monitorowanie i ocena

- a) Sekretariat ERRS:
 - (i) udziela pomocy adresatom, w tym poprzez ułatwianie koordynacji składania sprawozdań, dostarczanie odpowiednich wzorów oraz, w razie potrzeby, szczegółowe określanie procedury i terminów w odniesieniu do zapewniania zgodności z niniejszym zaleceniem;
 - (ii) weryfikuje zapewnianie zgodności z niniejszym zaleceniem przez adresatów, w tym zapewnia im wsparcie na ich wnioski, oraz przekazuje sprawozdania dotyczące zgodności Radzie Generalnej.
- b) Rada Generalna ocenia działania adresatów i przedstawiane przez nich uzasadnienia oraz stwierdza, czy została zapewniona zgodność z niniejszym zaleceniem oraz czy adresaci odpowiednio uzasadnili niepodjęcie przez siebie działań.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 11 grudnia 2015 r.

Mario DRAGHI
Przewodniczący ERRS

ZAŁĄCZNIK I

ESRB TEMPLATE FOR RECOGNITION OR SETTING OF COUNTERCYCLICAL BUFFER RATES

[NAME OF THE THIRD COUNTRY]

COMMUNICATING AUTHORITY	[NAME OF THE DESIGNATED AUTHORITY]
DESCRIPTION OF COUNTERCYCLICAL CAPITAL BUFFER MEASURE	<p>Please describe the countercyclical capital buffer measure that is the subject matter of this communication as well as the countercyclical buffer rate that was set by the relevant third-country authority.</p> <p>(Example: countercyclical buffer rate set at 0,625 % in THIRD COUNTRY XYZ with an implementation date of DD/MM/YYYY)</p>
PURPOSE OF COMMUNICATION	<p>☐ Recognition of a countercyclical buffer rate set by a relevant third-country authority in excess of 2,5 %, as provided in Recommendation A(1)</p> <p>☐ Recognition of a countercyclical buffer rate set by a relevant third-country authority when it is unclear whether or not it can be recognised under the Union framework, as provided in Recommendation A(2)</p> <p>☐ Setting of a countercyclical buffer rate for exposures to a third country in the event of inaction/insufficient action by the relevant third-country authority, as provided in Recommendation B(3)</p> <p>☐ Setting of a countercyclical buffer rate for exposures to a third country that is higher than the countercyclical buffer rate set by the relevant third-country authority, as provided in Recommendation B(3)</p> <p>☐ Setting or recognition of a countercyclical buffer rate at a lower rate by the relevant third-country authority when an ESRB recommendation had already been issued for recognition of the previous rate, as provided in Recommendation C(1)</p> <p>☐ Setting or recognition of a countercyclical buffer rate at a lower rate by the relevant third-country authority when an ESRB recommendation had already been issued for setting a rate for exposures to that third country, as provided in Recommendation C(2)</p> <p>☐ Setting of a countercyclical buffer rate for exposures to a third country at a rate lower than the previous rate already established by an ESRB recommendation and where there are signs of risks from excessive credit growth materialising or abating, as provided in Recommendation C(3).</p>
HAS THE DESIGNATED AUTHORITY OF THE THIRD COUNTRY ASKED FOR RECOGNITION?	<p>☐ YES</p> <p>☐ NO</p> <p>☐ DO NOT KNOW</p> <p>☐ N/A</p>
DESIRED TIMEFRAME FOR THE ESRB TO REACH A DECISION	
OTHER RELEVANT INFORMATION	
CONTACT DETAILS OF THE AUTHORITY	Please provide an e-mail address and telephone number for the relevant contact in your institution.

The designated authority representing a Union jurisdiction should notify/inform the ESRB by sending the completed template to notifications@esrb.europa.eu.

ZAŁĄCZNIK II

**ESRB TEMPLATE TO IDENTIFY
MATERIAL THIRD COUNTRIES FOR
[NAME OF THE UNION JURISDICTION]**

NOTIFYING AUTHORITY	
MATERIAL THIRD COUNTRIES	
METHODOLOGY USED FOR IDENTIFYING A MATERIAL THIRD COUNTRY	<p><i>Please describe the methodology used pursuant to Articles 3 and 4 of Decision ESRB/2015/3</i></p> <p>[COUNTRY 1] – ___%</p> <p>[...] – ___%</p> <p>[COUNTRY ...N] – ___%</p>
MATERIAL THIRD COUNTRIES NOT BEING MONITORED	<p><i>Please provide details of cases where the notifying authority decided not to monitor a material third country because the ESRB is already monitoring it pursuant to Decision ESRB/2015/3</i></p> <p>[COUNTRY 1]</p>
OTHER RELEVANT INFORMATION USED TO IDENTIFY A MATERIAL THIRD COUNTRY	
CONTACT DETAILS AT THE NOTIFYING AUTHORITY	<p><i>Please provide an e-mail address and telephone number for the relevant contact in your institution.</i></p>

The designated authority representing a Union jurisdiction should notify the ESRB by sending the completed template to notifications@esrb.europa.eu.

This information should be provided annually during the second quarter of the year.
